

Dorcas Magazine

September 2025 • Nummer 2 • Jaargang 41

**'Het ziekenhuis
is te ver weg
en te duur'**

Mobiele kliniek biedt hoop in Syrië

**Wim loopt
al 40 keer de
Nijmeegse Vierdaagse
voor Dorcas**

**Extra
bijlage:
Dorcas
45 jaar**

**45
JAAR**

12 In beeld
Hoop op wielen in Syrië

Betrokken bij Dorcas
Zangeres Delise zingt graag
liedjes dicht bij haar hart

14

Bomen
komen tot
bloeï in de
dorre woestijn
in Irak

18

Samen in actie
Hardlopen van Groningen
naar Limburg

22

Colofon

Jaargang 41, nummer 2.

Dorcas Magazine is het magazine van Dorcas, waarmee we u willen inspireren met verhalen van verandering. Het magazine komt twee keer per jaar uit.

© Het kopiëren of overnemen van artikelen is toegestaan, mits met bronvermelding.

Hoofdredactie: Rosita van Eerde, redactie@dorcas.nl

Redactie: Anniek Ypenga en Irene Bartelds

Concept en vormgeving: IDD, idd.nu

Drukkerij: De Ideeënfabriek, ideeenfabriek.com

Wilt u een (adres)wijziging doorgeven of uw abonnement op Dorcas Magazine opzeggen? Ga dan naar dorcas.nl/contact

For those in need!

Dorcas is een christelijke ontwikkelingsorganisatie die zich inzet voor mensen in nood in Oost-Europa, Oost-Afrika en het Midden-Oosten. We bieden na een ramp of crisis noodhulp en dragen ook bij aan een duurzame verandering in het leven van mensen die worden achtergesteld.

Dorcas

Postbus 1500, 1300 BM Almere
T. 088 0502800
E. info@dorcas.nl
W. dorcas.nl

IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

Inhoud

4

Interview

Vluchteling in eigen land -
Svitlana volgt kookopleiding

8

In actie

Wim wandelt voor de
40e keer de 4Daagse

10

Nieuwsrubriek

Nieuwe landendirecteur
in Irak

11

Favoriete bijbeltekst

Van Lilian Urassa,
landendirecteur Tanzania

16

Hier en daar

Deze kerken in Ethiopië en
Beuningen helpen ouderen

20

Medewerker in beeld

Janet Klein is
vrijwilligerscoördinator

21

Dorcas Handwerkatelier

Ontvang elke maand een
uniek brei- of haakpatroon

23

Doe mee!

Woordzoeker over
45 jaar Dorcas

Jubileumbijlage

24

Extra bijlage

Dorcas bestaat 45 jaar en dat
hebben we gevierd! Kijk
samen met ons terug op een
geslaagd feest.

“We worden
geraakt door
onrecht”

Voorwoord

Dorcas voelt als een familielid

Zo nu en dan sta ik even stil bij hoe Dorcas ooit is ontstaan. Dan realiseer ik me hoe bijzonder het is, dat een initiatief van een paar mensen zich zo heeft kunnen ontwikkelen. Dorcas is in 45 jaar tijd uitgegroeid tot een organisatie die werkt in dertien landen, met een inkomen van bijna veertig miljoen euro per jaar.

Collega's vragen weleens aan mij hoe het komt dat Dorcas zich zo heeft kunnen ontwikkelen. Die vraag stellen ze speciaal aan mij, omdat de organisatie is gestart aan dezelfde keukentafel waaraan ik ben opgegroeid. Dorcas voelt daardoor een beetje als een familielid. Mijn ouders zijn ooit begonnen om op te komen voor mensen die 'achter het ijzeren gordijn' om hun geloof werden vervolgd. Later volgden ook hulpprojecten voor mensen die door rampen, oorlog en armoede geen toegang hadden tot basisvoorzieningen.

Maar hoe de organisatie zo groot is geworden?
Daar zijn denk ik meerdere redenen voor:

- We worden geraakt door onrecht.
- We ervaren uit ons geloof een opdracht om daar iets aan te doen.
- We krijgen anderen in beweging.

In de loop der jaren is er ontzettend veel veranderd in de manier waarop wij mensen in nood bereiken en de manier waarop we werken aan blijvende verandering. Oplossingen van toen, passen niet altijd meer bij de situatie van nu. Maar in de kern zijn we hetzelfde gebleven. Vanuit ons geloof zijn we gemotiveerd om verschil te maken voor onze medemens in nood. Met veel doorzettingsvermogen en moed. Ook op plekken waar dat heel moeilijk is.

Natascha Gendi - Groot

Manager Programma's, Kennis en Support

Vluchteling in eigen land

Svitlana uit Oekraïne bouwt een nieuw bestaan op als kok

Svitlana is 54 jaar en een vluchteling in eigen land, in Oekraïne. Haar huis staat midden in het oorlogsgebied. Vanwege de vele gevechten sloeg ze op de vlucht. Svitlana woont nog steeds in Oekraïne, maar nu in Zaporizja. Deze stad ligt ook regelmatig onder vuur, maar is wel verder van de frontlinie af. Dorcas helpt Svitlana met wat ze nodig heeft: eten, werk en psychologische ondersteuning.

Koken is altijd al een passie geweest van Svitlana

Het verhaal van Svitlana en haar man Anatolii is het verhaal van gewone mensen in ongewone omstandigheden. Svitlana heeft een winkel, haar man is boer. Ze hebben een volwassen zoon die het huis al uit is. Als de oorlog uitbreekt en de invasie begint, schuilen Svitlana en haar man tijdens beschietingen regelmatig in de kelder.

Vluchten voor de oorlog

Ze realiseren zich al snel dat het niet veilig meer is, dat het zo niet langer kan. Maar waar moeten ze heen? De schoonmoeder van Svitlana is bedlegerig en dat maakt het vinden van een plek om te wonen niet eenvoudig. 'Ik had nooit gedacht dat we ons huis op deze manier zouden

'We blijven leven en werken, want we kunnen niet opgeven'

moeten verlaten', vertelt Svitlana. 'We dachten dat het maar voor een week zou zijn. In het begin sliepen we zelfs op stoelen. Het was lastig om woonruimte te vinden, want niet iedereen wil een bedlegerige patiënt opnemen.'

Het lukt toch om een plek te vinden. Ze mogen in het huis van goede vrienden. Vier maanden later kunnen ze terecht in een ander >>>

appartement, samen met nog een paar familieleden. Als haar schoonmoeder overlijdt, lukt het Svitlana en haar man om samen een appartement te huren. Svitlana heeft nu ook haar handen vrij om werk te gaan zoeken.

Leven wordt moeilijker

Het is niet makkelijk om een nieuw bestaan op te bouwen in de stad Zaporizja. Veel mensen vluchten juist ook uit deze stad weg. Daardoor is er tekort aan personeel, bijvoorbeeld in ziekenhuizen. Het leven wordt nog moeilijker doordat de stroom regelmatig uitvalt en er gebrek is aan voedsel.

De stad zelf is wel veiliger dan het gebied waar ze eerst woonden. Toch hebben veel mensen slapeloze nachten en leven ze in angst om de veiligheid van hun dierbaren. Svitlana mist haar thuis en het leven dat ze hadden enorm, maar ze gaat niet bij de pakken neerzitten. 'We geven niet op', zegt Svitlana. 'Tijdens elke aanval blijf ik bidden dat we veilig zullen zijn. We blijven leven en werken, want we kunnen niet opgeven.'

Explosies en verwondingen

Dan raakt Anatolii gewond. Door explosies raken de ramen en het dak van hun huis beschadigd. Tijdens het repareren valt hij van het dak.

Hij moet revalideren. Svitlana steunt hem moreel en helpt hem met zijn herstel. Tegelijkertijd moet ze werk vinden om een inkomen voor hen beiden te verdienen. De kleine uitkering van de overheid voor mensen die gevlucht zijn uit oorlogsgebied, is inmiddels afgeschaft.

Passie voor koken

Een vriendin van Svitlana werkt bij een restaurant met de naam *Kitchen*. Via haar hoort ze van de kooktrainingen van Dorcas. En omdat koken altijd een passie van Svitlana is geweest, dringt de vriendin erop aan dat ze ook de

‘Dorcas heeft me geholpen om weer in mezelf te geloven.’

“Mijn werk inspireert me echt”

training gaat volgen. Daarnaast is er een supportgroep voor psychologische ondersteuning. Om elkaar bij te staan in het omgaan met alle veranderingen en de stress vanwege de oorlog.

Svitlana volgt de kookcursus van Dorcas en krijgt professioneel keukengerei om direct aan de slag te kunnen. Samen met loopbaancoach

Valeria schrijft ze een bedrijfsplan, dat grotendeels al tijdens het project wordt gerealiseerd.

‘Het project heeft me geholpen om weer in mezelf te geloven. Ik heb lang geleden een keer stage gelopen als leerling-kok in een keuken, maar door deze training heb ik veel geleerd over het vak. Het was echt een verrassing om de professionele keukenmaterialen te ontvangen.’

Onderdeel van een groter geheel

Na het behalen van haar certificaat krijgt Svitalana een baan aangeboden bij restaurant *Kitchen*. Ze is nu de belangrijkste kostwinner van het

gezin. Haar man kan zich inmiddels weer zonder hulp door het huis bewegen. Hij maakt schoon en zorgt voor het huishouden terwijl Svitalana werkt. ‘Ik ben trots op mijn man, hoe hij zich door de revalidatie heeft heengeslagen en hoe hij altijd zijn oefeningen is blijven doen, ondanks zijn vermoeidheid.’

Haar werk is meer dan een baan, zegt ze. ‘Ik ben heel blij met mijn baan. Ik doe niet alleen mijn werk, ik ben onderdeel van een team en moet klaarstaan om collega’s te ondersteunen, want de keuken is één geheel. Mijn werk inspireert me echt.’ ■

Wim loopt al 40 jaar voor Dorcas *de Nijmeegse Vierdaagse*

'Het is allemaal prima verlopen. Op naar volgend jaar!',
blijkt Wim terug op de editie van 2025.

Wim van Dorp (71) uit Delft liep dit jaar voor de 40e keer mee met de Nijmeegse Vierdaagse. Met zijn deelname aan de wandeltocht haalt hij elk jaar geld op voor Dorcas. Dit jaar liep hij voor waterprojecten in Kenia.

Met zijn deelname heeft Wim ruim 2.000 euro opgehaald voor waterprojecten van Dorcas in Kenia. 'Water is het belangrijkste dat een mens nodig heeft. Dat kun je ook mooi koppelen aan de Nijmeegse Vierdaagse; voldoende water drinken speelt daar altijd een grote rol.'

Wim is veertig jaar geleden door zijn vader – die destijds al jaren meedeed – begonnen met het lopen van de Nijmeegse Vierdaagse. 'Ik vond wandelen meer iets voor kinderen

of oude mensen, niet voor een jonge vent zoals ik', vertelt Wim. Toch haalde zijn vader hem over en deed hij een keertje mee.

Eerbetoon aan zijn vader

Ongetraind verscheen hij aan de start. 'Het was heel zwaar. Ik kwam meer dood dan levend over de finish.' Toch was Wim vanaf dat moment verkocht. 'Het was geweldig. De sfeer, de mensen, de hele entourage. Ik werd echt gegrepen door het wandelvirus.'

Wim besloot het jaar daarna weer mee te doen en ook alle jaren die volgden. Veertig keer in totaal. Samen met zijn vader liep hij echter nooit. 'Vanwege zijn leeftijd liep mijn vader de kortere afstand, dus we startten nooit tegelijk. We zijn elkaar onderweg weleens tegengekomen. Twee jaar geleden is mijn vader overleden. Voor mij voelt het meedoen nu als een eerbetoon aan hem.'

Op één keer na, heeft Wim alle

edities uitgelopen. 'Mijn oma was overleden en die werd begraven op de laatste dag van de Nijmeegse Vierdaagse. Als oudste kleinzoon moest ik daar natuurlijk bij zijn. Als je een dag niet meeloopt, word je uitgesloten en krijg je helaas geen kruisje.'

Inzamelen van textiel

Naast geld ophalen tijdens de Nijmeegse Vierdaagse zet Wim zich ook op andere manieren voor Dorcas in. Zo houdt hij zich al 35 jaar lang bezig met het verzamelen van kleding en ander textiel. De aanleiding was de oorlog in voormalig Joegoslavië in de jaren 90. 'Ik zag de beelden van de oorlog op televisie. Allemaal mensen op de vlucht. Dat greep me enorm aan en ik wilde iets voor hen doen', vertelt Wim.

Hij belde de kerken in zijn omgeving en vroeg hen mee te doen aan een inzamelingsactie voor kleding en andere spullen. Zo'n tien kerken uit Delft en omstreken deden mee. De opbrengst van de actie was

overweldigend. 'Er moest zelfs een vrachtwagen geregeld worden om alle spullen te kunnen vervoeren.'

In de jaren daarna organiseerde Wim elk jaar opnieuw een inzamelactie. Ook plaatste hij bij zijn huis een container, waar mensen het hele jaar kleding en ander textiel konden inleveren. De opbrengst was altijd voor Dorcas. 'Dorcas is gewoon een betrouwbare organisatie die doet wat ze belooft. En ik vind het mooie aan deze organisatie dat ze christelijk is en hiervan getuigt door zich praktisch in te zetten voor mensen in nood.'

De grootschalige inzamelacties behoren inmiddels tot het verleden. Wel staat de textielcontainer nog steeds prominent in de voortuin van

'Het is geweldig. De sfeer, de mensen, de hele entourage'

Wim. 'Ik ben gestopt met alle acties en zamel nu alleen nog op kleine schaal textiel in.'

Genieten van iedere editie

En hij blijft voor Dorcas geld inzamelen via de Nijmeegse Vierdaagse. Ook volgend jaar is hij van plan weer aan de start te staan. 'Ik hoop door te gaan zolang mijn gezondheid dat toelaat. Het is gewoon zo ontzettend leuk. Ik houd helemaal niet van grote groepen mensen en al die muziek en dat

Wim heeft ruim 2.000 euro opgehaald voor waterprojecten in Kenia

kabaal. Toch geniet ik er enorm van. Elke keer is het eigenlijk hetzelfde, maar toch is het elke keer ook weer anders.' ■

Wil je de actie van Wim steunen?
Dat kan nog steeds. Doneer via dorcas.nl/wim en doneer voor water.

Dorcas Mozambique gaat verder als lokale stichting 'Mãos Unidas'

Dorcas Mozambique gaat verder als een zelfstandige, lokale stichting onder de naam 'Mãos Unidas', wat 'Verenigde Handen' betekent. Deze stap stelt de organisatie in staat om op een duurzame manier impact te maken, met meer ruimte voor maatwerk en lokaal leiderschap.

Met deze stap kan Mãos Unidas zelfstandig verder bouwen op de basis die Dorcas vanaf 2001 in Mozambique heeft gelegd. Deze basis biedt kansen voor een duurzame toekomst. Dorcas blijft tot 2026 betrokken om de

overgang goed te begeleiden. Vol vertrouwen dragen wij het werk over aan een sterke, lokale organisatie onder leiding van onze voormalige landendirecteur Florencio. ■

Nieuwe landen-directeur in Irak

Sargon Orahia is onze nieuwe landendirecteur in Irak. Sargon is geen onbekende binnen Dorcas Irak. Hij werkt hier al sinds 2018 als programmamanager. Voor zijn tijd bij Dorcas werkte hij onder andere voor vluchtelingenorganisatie UNCHR en War Child.

Als landendirecteur wil Sargon zich vooral inzetten op thema's rondom klimaatverandering. De reden voor deze sterke focus is dat Irak wereldwijd één van de landen is die het hardst getroffen wordt door de gevolgen van klimaatverandering. ■

Inleveren van oude postzegels of munten

Heeft u thuis nog oude postzegelverzamelingen en/of munten? Lever ze in bij de Dorcas-kringloopwinkels. Vrijwilligers Bert en Tineke Boxma pluizen de collecties uit en zorgen ervoor dat de postzegels en munten voor een mooie prijs verkocht kunnen worden voor Dorcas.

Heeft u vragen of suggesties, dan kunt u Bert bereiken via **06 37198596**. ■

Favoriete Bijbeltekst

In deze rubriek deelt een donateur, vrijwilliger of medewerker van Dorcas een Bijbeltekst die een bijzondere betekenis heeft voor hem of haar. Lilian Urassa is landendirecteur voor Dorcas in Tanzania.

De Bijbeltekst van... *Lilian Urassa*

De Heer zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.

Exodus 14:14

In deze wereld worden we dagelijks geconfronteerd met beproevingen en uitdagingen. Dat je een goed christen bent, betekent niet dat je geloof niet op de proef wordt gesteld. Maar net zoals God alle dingen heeft overwonnen, kunnen wij als gelovigen ook overwinnen áls we ons vertrouwen maar op Hem stellen.

Op een ochtend in januari 2024 merkte ik dat ik plotseling niet meer kon lopen. Het was een enorme schok. Niet alleen voor mij, maar ook voor mijn familie en collega's. Ik vroeg God waarom dit mij moest overkomen? Hoewel ik het niet begreep, koos ik ervoor om moedig te zijn. Ik herinnerde me Zijn belofte: dat we door Hem alles zullen overwinnen.

Ik bad daarom tot God en vroeg Hem om bij me te zijn, in de overtuiging dat dit een beproeving van mijn geloof was. Ik herinnerde God aan Zijn woord, dat Hij onze Genezer is. Ik vroeg Hem om aan mij te denken en mijn kracht weer te herstellen.

Na een week in het ziekenhuis mocht ik naar huis. Mijn situatie werd elke dag beter en ik werd steeds sterker. Ik kan door deze gebeurtenis nu dit zeggen: laat alles aan God over, en Hij zal elke situatie in je leven veranderen.

Een vers dat me kracht gaf in deze moeilijke tijd is Exodus 14:14: *De Heer zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.* Dit vers herinnert mij eraan dat, wat er ook gebeurt, God voor me strijdt. Het enige wat ik hoef te doen, is op Hem te vertrouwen. En vertrouwen gaat altijd hand in hand met geloof.' ■

Hoop op wielen in Syrië

Het lijken aan de buitenkant gewoon twee grote witte containers. Maar wie naar binnen kijkt, staat versteld. In de containers zit een volwaardige medische kliniek, voorzien van allerlei apparatuur. In Syrië gebruikt Dorcas deze mobiele kliniek om medische hulp te bieden aan mensen in nood.

De mobiele kliniek doet elke dag een andere plaats aan in de regio Aleppo. Dagelijks komen er zo'n zestig tot negentig patiënten langs. Hoewel de mobiele kliniek ooit speciaal bedoeld was voor zwangere vrouwen, wordt nu iedereen geholpen. De medische nood in Syrië is erg groot: veel ziekenhuizen zijn verwoest en mensen hebben geen geld voor het vervoer naar een ziekenhuis in de stad of voor het bezoeken van een dokter.

Gynaecoloog Aasma werkt al bijna drie jaar in de mobiele kliniek. Hoewel ze gespecialiseerd is in het begeleiden van zwangerschappen, zijn haar werkzaamheden inmiddels veel breder geworden. 'Door de jarenlange oorlog is er veel verwoest. Soms maakt het me moedeloos als ik zie hoeveel hulp er nodig is. Toch blijf ik mijn werk doen, ondanks de beperkte middelen, mijn vermoeidheid, en dat het emotioneel zwaar is. Ik vind het mijn plicht om menselijkheid te tonen. Zelfs het kleinste gebaar kan bijdragen aan het herstel van waardigheid en hoop.'

Shireen is getrouwd, moeder van twee zonen en twee dochters, en vijf maanden zwanger van haar vijfde kind. Ze is blij met de controles die ze krijgt. 'Het ziekenhuis is te ver weg en we hebben geen geld voor vervoer en ook niet om een dokter te betalen. Elke keer als de mobiele kliniek hier is, worden mijn bloeddruk en de baby gecontroleerd. Dokter Aasma doet het onderzoek altijd heel zorgvuldig en legt alles goed uit. Dat stelt mij gerust. Ook geeft ze medicijnen aan de kinderen als ze ziek zijn.'

Intisar werkt als verloskundige in de mobiele kliniek. Ze ziet grote lichamelijke én psychische nood onder de bevolking. 'Onze grootste uitdaging op dit moment is het enorme aantal mensen dat hulp nodig heeft. Veel mensen keren nu terug naar huis, maar alles is verwoest. Mensen wonen in tenten en hebben geen mogelijkheden om een nieuw leven op te bouwen. Er is niet alleen behoefte aan medische zorg. Mensen verlangen ook naar een vriendelijk woord, een liefdevol gebaar en willen het gevoel hebben dat ze er niet alleen voor staan.'

Ghazieh is een van de Syriërs die onlangs is teruggekeerd naar haar oude woonplaats. Helaas is haar huis verwoest. Daarom woont ze nu in een tent. 'Mijn man is gestorven tijdens de revolutie. Ik heb nu helemaal niks meer, geen huis en geen geld. Ik kan zelfs geen paracetamol kopen als ik hoofdpijn heb. Gelukkig krijg ik hulp via de mobiele kliniek. Zij houden mijn bloeddruk in de gaten en geven mij paracetamol en andere medicijnen.'

Het medische team van de mobiele kliniek gaat ook bij mensen langs die niet in staat zijn om zelf naar de kliniek te komen. Zo gaan ze wekelijks op bezoek bij de moeder van **Fayrouz**. 'Mijn moeder heeft een paar jaar geleden haar heup gebroken en kan nu niet meer lopen. Ze ligt alleen maar op bed. De dokters komen naar ons huis om haar bloeddruk te meten en haar verder te onderzoeken op diabetes en andere ziektes. Zonder dit bezoek zou mijn moeder geen medische hulp kunnen krijgen.' ■

Deze reportage is tot stand gekomen in samenwerking met Hospitainer, het bedrijf uit Nederland dat deze mobiele kliniek heeft gebouwd. Kijk voor meer informatie op dorcass.nl/syrie

*Zangeres Delise zet mensen
graag aan het denken*

Muziek om even stil van te worden

Zangeres Delise (37) zingt al zolang ze zich kan herinneren. Op jonge leeftijd komt ze in een bandje terecht en al snel staat ze op een groot podium. Toch besluit ze te gaan studeren en wordt ze jurist. Na een burn-out keert ze terug naar de plek waar haar hart ligt: de muziek. Ze treedt op door het hele land met haar Nederlandstalige liedjes. Ook heeft ze zich met haar muziek ingezet om het werk van Dorcas onder de aandacht te brengen.

Delise schrijft al op jonge leeftijd haar eigen liedjes. Ze doet aan toneel en zingt in de eindmusical van groep 8. Aan het begin van de middelbare school komt ze via via in contact met de organisator van de bekende concertreeks 'Vrienden van Amstel LIVE!' in Ahoy. 'Zo kwam ik in aanraking met de wereld van muziek. Ik vond het best spannend, maar ook wel normaal. Het was gewoon mijn hobby.'

Maar dan wel een hobby waar ze veel tijd in steekt. 'Ik deed muziek naast school als een soort topsport. Ik heb veel geleerd over optreden en liedjes schrijven. We oefenden vaak met de band.' Delise trad op in Ahoy en won verschillende prijzen, waaronder een tweede plaats in een competitie in Londen en een eervolle vermelding in Amerika voor het liedje *Everything Breaks*. 'En toen kwam het moment dat iedereen zei:

“Ik vertel het liefst over mijn geloof en daar zing ik ook over”

nu moet je ervoor gaan. Ik was een jaar of zeventien. En ik dacht: ik ben al vijf jaar bezig en er is nog steeds geen album. Het is me te onzeker. Ik ging rechten studeren.'

Ze werd jurist en ging aan het werk. 'Tot ik in 2015 een burn-out kreeg. Ik was gewoon op, kreeg paniekaanvallen. Op een gegeven moment zei mijn man: waarom ga je niet weer iets doen met muziek? Ik vroeg mezelf af: waar knap ik nu echt van op? En dat was toch muziek maken.'

'Ik wil graag iets doen wat dicht

bij mijn hart ligt, wat echt bij me past. Ik vertel het liefst over mijn geloof en daar zing ik ook over. Mijn inspiratie komt uit gesprekken met mensen, eigenlijk overal vandaan. Het kan komen door een Bijbeltekst die ik lees, een overdenking in de kerkdienst, of gewoon een gedachte. Op verzoek van Dorcas heb ik het lied *Ik wens je vrede* geschreven.'

Delise draagt het werk van Dorcas een warm hart toe. 'Het opkomen voor de zwakkeren spreekt me erg aan. Juist ook voor ouderen, want die verdwijnen toch makkelijker uit beeld.' De zangeres trad op tijdens de Samen Dorcas Dag, afgelopen mei in de Basiliek in Veenendaal. 'Het was een hele mooie dag. De zaal ademde Dorcas: heel gezellig met al die kraampjes, het hele plaatje klopte.'

Ook was Delise een tijdlang ambassadeur voor Dorcas, waarbij ze met haar muziek mensen raakte. 'Het waren een soort huiskamerconcerten, maar dan groter. Ik reisde het hele land door, van Steenbergen tot Rouveen en Aalsmeer.' Delise speelde gitaar en zong haar liederen. Tussen de nummers door vertelde ze over het werk van Dorcas. 'Het waren mooie avonden, ik kijk daar met een goed gevoel op terug. We kregen mooie reacties van bezoekers. Mensen reageren op de muziek, het zet je toch even stil. Ik hoorde van mensen dat de liedjes hen aan het denken hadden gezet. Dat is sowieso ook een missie van mij: mensen aan het denken zetten.'

Kom ook in actie voor mensen in nood. Kijk op dorcass.nl/doemee

Kwetsbare ouderen voelen zich weer gezien

Deze Ethiopische en Nederlandse kerken helpen ouderen

Dorcas werkt veel samen met kerken. Niet alleen in Nederland, maar ook in onze projectlanden kunnen we vaak een beroep doen op lokale kerken. Zo zetten de Protestantse Gemeente Rivierenland Oost uit Beuningen en de Ethiopian Guenet Church uit Ethiopië zich - op hun eigen manier - al jarenlang in voor kwetsbare ouderen.

Elsa

Coördinator bij de
Ethiopian Guenet
Church

📍 Ethiopië

‘**O**ns ouderenproject - waarin we samenwerken met Dorcas - telt 160 ouderen, waarvan de meesten vrouw zijn. Vrouwen zijn een kwetsbare groep in Ethiopië. Ze hebben vaak geen opleiding gehad en zijn enorm afhankelijk van hun man. Als hij overlijdt, staan ze er alleen voor en moeten ze zelf voor eten zorgen.

De weduwen krijgen vaak wel een klein pensioen, maar dit is lang niet voldoende om van te leven. Vanuit ons project vullen wij hun pensioen aan met eten, kleren, dekens en reparaties aan huizen. Maar we doen meer dan alleen praktische hulp bieden. We organiseren ook bijeenkomsten, zoals vieringen en koffiecereemonies, en geven trainingen waar ouderen leren voedsel te verbouwen of extra inkomsten te verdienen.

**‘Ouderen voelen
zich weer gezien
en worden actiever’**

Er zijn ook ouderen die niet meer in staat zijn om de bijeenkomsten en trainingen te bezoeken. Bij hen gaan we minstens elke maand een keer langs. Hiervoor kan ik een beroep doen op een team van vrijwilligers uit de kerk. Vier van hen zijn elke dag beschikbaar en maandelijks

Een jaar of tien geleden sprak een medewerker van Dorcas bij ons in de kerk over ouderen in Oost-Europa. Hun situatie raakte ons enorm. We besloten daarom om als gemeente twee ouderen te gaan sponsoren. Het werden Lorenzo uit Mozambique en Raisa uit Moldavië', vertelt diaconaal medewerker Marianne den Dekker.

De gemeente is de sponsoring aangegaan voor de duur van het leven van de ouderen. Diaken Janny Jongkind: 'Helaas is Lorenzo een paar jaar geleden overleden, maar Raisa steunen we nog steeds. Soms hebben we ook contact met haar, ik heb haar bijvoorbeeld weleens geschreven.'

De diaconie betreft de gemeenteleden ook bij het contact met Raisa. Zo worden de kerstkaart en de persoonlijke updates gedeeld via de nieuwsbrief. Daarnaast wordt er elk jaar een actie georganiseerd om geld in te zamelen voor de sponsoring.

'Begin mei houden we altijd een plantjesmarkt. De opbrengst is dan bestemd voor Raisa.'

'Jezus heeft ons de opdracht gegeven om om te zien naar de zwakkeren.'

Janny en Marianne vinden het vanuit hun geloof belangrijk om goed te zijn voor een ander. 'We hebben het hier goed en daar zijn we dankbaar voor. En het zorgen voor anderen is ook Bijbels. Jezus heeft ons de opdracht gegeven om om te zien naar de zwakkeren.' ■

Janny en Marianne

*Diaken en diaconaal medewerker
bij Protestantse Gemeente
Rivierenland Oost*

📍 **Nederland**

zetten tien andere vrijwilligers zich in. Daarnaast is er vanuit de kerk ook een groep jongeren actief in dit project.

Elke maand worden de ouderen thuis bezocht door dit team. De vrijwilligers doen dan wat huishoudelijke taken, wassen de bedlegerige ouderen, brengen eten en maken een praatje.

Ik zie dat dit project de situatie van de ouderen echt verbetert. Ze voelen zich weer gezien en worden actiever. Er is minder eenzaamheid, angst en depressie. Door het onderlinge contact bloeien de ouderen op. Ook de gemeenschap heeft dankzij dit project oog voor de ouderen en voor hun problemen. Ik hoop dat we in de toekomst nog veel meer ouderen kunnen helpen.' ■

Ook het leven van een oudere sponsoren?
Kijk op dorcas.nl/sponsoring

Bomen komen tot bloei in de dorre woestijn

Een bestaan opbouwen in Irak

Vluchtelingen die terugkeren naar hun geboortegrond in Sinjar (Irak) komen thuis in een woestijn. De temperatuur in Irak stijgt sneller dan het wereldwijde gemiddelde. De hitte put de grond uit. Boomgaarden drogen uit. Gewassen verdorren. Het is voor boeren en tuinders steeds moeilijker om in hun levensonderhoud te voorzien. Dorcas zet de waterbox in om toch bomen te laten groeien.

In het noorden van Irak, in de regio rond de stad Sinjar, zijn de mensen extra kwetsbaar. Er zijn weinig banen. Veel mensen zijn jarenlang weggeweest, omdat ze moesten vluchten voor geweld. Daarbij zijn duizenden mensen omgekomen of ontvoerd. Nu er weer mensen terugkeren, is er geen werk. Ook is het erg moeilijk om van de landbouw te leven.

Een verschil voor boeren in Irak

Dorcas traint boeren in Sinjar om met klimaatbestendige landbouwtechnieken te leren werken. Eén van die technieken is het werken met de waterbox, uitgevonden door het Nederlandse bedrijf Groasis. Deze box maakt het mogelijk om bomen te planten in de droge woestijn.

‘De eerste vijgenbomen staan in de grond’, zegt Mateen Saeed, programmamanager bij Dorcas Irak.

“De eerste vijgenbomen staan in de grond”

‘Ze groeien goed. De deelnemers zijn enthousiast over de waterbox en de bijbehorende training. En we hebben met het werk ook interesse gewekt bij de overheid om deze vorm van klimaatbestendige landbouw te ondersteunen.’ ■

Hoe werkt de waterbox?

Het ingenieuze ontwerp van de waterbox zorgt ervoor dat de wortels genoeg water hebben om te groeien. De box hoeft maar één keer per maand gevuld te worden met water. Een speciale draad geleidt het water naar de wortels, zodat er genoeg, maar niet teveel water bij het boompje komt. Zo blijven de wortels de diepte in groeien. Hierdoor vinden ze grondwater en kunnen ze op eigen kracht verder groeien.

A man with a mustache, wearing a red and white patterned keffiyeh and a dark blue long-sleeved shirt, is crouching in a dry, arid landscape. He is smiling and looking towards the camera. In front of him is a large, white, circular plastic container (a waterbox) with a green seedling inside. He is using his hands to adjust the seedling. The background shows a vast, dry, hilly landscape under a blue sky with scattered clouds. A small white tent is visible in the distance.

Amin teelt vijgen, olijven
en druiven, maar door
de droogte nam zijn
omzet gestaag af. 'Met
de waterbox is de droogte
geen probleem meer, ik
heb 90 procent minder
water nodig.'

'Als vrijwilliger kun je echt iets betekenen - op jouw manier'

Al veertien jaar is Janet Klein een van de vaste aanspreekpunten voor vrijwilligers die in actie komen voor Dorcas. Denk aan mensen die kleding inzamelen, meedoen met de Dorcas Voedselactie, presentaties geven, handwerken, digitale collectebussen aanmaken, regiocoördinatoren, enzovoorts. En dat zijn er heel wat: jaarlijks zetten meer dan duizend mensen zich in voor acties van Dorcas.

En dat zoveel mogelijk op een manier die hen past. 'Vroeger zocht je een vrijwilliger bij een functie', vertelt Janet. 'Tegenwoordig zoek je een functie bij de vrijwilliger. Vrijwilligerswerk is veel meer gepersonaliseerd geworden: wie is de vrijwilliger, wat wil diegene en wat heeft die

persoon te bieden? Als je werk op jouw manier kan doen, dan wordt het voor iedereen leuker. En we willen natuurlijk van Dorcas de leukste vrijwilligersorganisatie van Nederland maken.'

Janet is een groot deel van haar werktijd bezig om te kijken hoe wensen en talenten van vrijwilligers ingezet kunnen worden. Dat doet ze via mail, telefoon of Teams, maar het kan ook in een 'echt' gesprek. 'De maandag kan niet beter beginnen dan met nieuwe aanmeldingen van vrijwilligers.'

Vrijwilligersbeleid

Janet begon ooit zelf als vrijwilliger en kent als geen ander de waarde van deze groep mensen. Ze is daarom veel bezig met het beleid omtrent vrijwilligers. 'Wat kan Dorcas bieden? Hoe gaan we met vrijwilligers om en maken we het hen naar de zin? En hoe werven we nieuwe vrijwilligers? Dat zijn voorbeelden van vragen die in ons vrijwilligersbeleid aan bod komen. Ik vind het heel leuk om me in dit soort zaken te verdiepen.'

Kleine daden van verzet

'Er is zoveel gaande in de wereld en het voelt vaak alsof we machteloos toekijken. Ik denk dat veel mensen dat wel herkennen. Ik denk dan: het zit in de kleine dingen. We kunnen kleine daden van verzet doen tegen de huidige situatie. Ik denk dat je ook zo naar bijvoorbeeld de Dorcas Voedselactie kunt kijken. Als een daad van verzet tegen honger en armoede. Omdat we geloven dat alle mensen het waard zijn.'

Word ook vrijwilliger voor Dorcas!
Kijk op dorcas.nl/vrijwilligers

'Vrijwilligerswerk is veel meer gepersonaliseerd geworden'

Ontvang elke maand een uniek brei- of haakpatroon

Houdt u ook van breien en/of haken? Het Dorcas Handwerkatelier start een nieuwe actie en verstuurt vanaf september maandelijks een uniek brei- of haakpatroon. Meldt u zich nu aan, dan maakt u ook nog eens kans op een Durable Haakagenda 2026.

Elke tweede vrijdag van de maand wordt via de mail een patroon verstuurd. De patronen zijn speciaal voor Dorcas gemaakt en zijn afwisselend een haak- of breipatroon. Het eerste patroon wordt verstuurd op vrijdag 12 september en is speciaal voor Dorcas ontworpen door Karin Bloemen.

Win een gratis haakagenda!

Meldt u zich aan vóór 15 oktober, dan maakt u bovendien kans op een Durable Haakagenda 2026, met ontwerpen van Karin Bloemen. Onder alle aanmeldingen worden honderd agenda's verloot. Deze worden begin december naar de winnaars verstuurd.

Doet u mee? Aanmelden kan via dorcas.nl/handwerkatelier

- 45 jaar Dorcas wordt mede mogelijk gemaakt door -

Samen bouwen aan een hoopvolle toekomst!

de **IDEEËN
FABRIEK**
van Pieters

Al 45 jaar zijn we betrokken bij het werk van Dorcas. Uit overtuiging én met een warm hart voor hun missie.

www.ideeenfabriek.com

Hardlopen van Groningen naar Limburg

In acht dagen rennen van het uiterste noorden van Groningen naar het meest zuidelijke puntje in Limburg. Matthias Jagersma ging deze 420 kilometer lange uitdaging aan. Zijn motivatie: geld ophalen voor projecten van Dorcas in Jemen. Matthias heeft met zijn run maar liefst 6.000 euro opgehaald.

Vader Adriaan en zoon Matthias

Hoe kwam je op het idee voor deze run?

‘Ik zag een video op social media van een man die de lengte van Afrika rennend aflegde. Dat vond ik zo’n tof idee, dat ik besloot dit ook te gaan doen. Maar dan wel wat haalbaarder, want ik was eigenlijk helemaal geen hardloper. Zo ontstond het idee om Nederland in de lengte te rennen.’

Waarom liep je voor hulp aan Jemen?

‘Ik heb zelf ruim zes jaar in Jemen gewoond. Ben daar opgegroeid en heb gezien dat het niet makkelijk is om er te leven. Het is zo’n mooi land, maar het wordt helemaal vernield. Mensen hebben honger, eigenlijk hebben ze gebrek aan alle basisvoorzieningen. Er is vooral behoefte aan water, voedsel en een veilige plek om te wonen. Mijn vader heeft voor Dorcas het landenkantoor in Jemen opgericht en zo kwam ik bij deze organisatie uit.’

Heb je je nog speciaal voorbereid?

‘Ik ben echt vanaf nul begonnen met hardlopen. Eerst een paar kilometer per week tot uiteindelijk zo’n vijftig tot zestig kilometer. Ook hebben we zelf de hele route

uitgezet en een begeleidingsteam samengesteld. Zij reden elke dag mee met een busje en zorgden voor eten, drinken en het opzetten van de tenten.’

“Het halen van de finish was een fantastisch gevoel”

Hoe heb je de run ervaren?

‘Het was een hele toffe ervaring. Het was mooi om te zien hoe verschillend Nederland is. We begonnen tussen de weilanden in Groningen, gingen over de Veluwe en eindigden in de heuvels van Limburg. Maar het was niet alleen maar mooi. Op dag twee moest mijn vriend Floris vanwege een blessure afhaken. En op de vijfde dag kreeg ik zelf last van mijn knie. Dat was fysiek

en mentaal echt een dieptepunt. Ik begon te twijfelen of ik het wel zou halen. Samen met mijn vader heb ik het plan aangepast. Met behulp van een brace en wandelstokken kon ik nog wel verder wandelen.’

En de finish uiteindelijk gehaald?

‘Ja, gelukkig wel. Op de laatste dag was mijn knie weer opgeknapt en lukte het zelfs weer om te rennen! Dat was maar goed ook, we waren nu net voor een enorme hagelbui binnen. Het halen van de finish was echt een fantastisch gevoel.’ ■

Pittige kip met honing

In Kenia is honing een gewild product. Veel mensen hebben een bijenkast bij het huis. Eén van onze projecten speelt daar op in; door de honing professioneel te oogsten en te verkopen is het een bron van inkomsten.

In dit recept is de honing een natuurlijk zoetmiddel. In dressings voor salade kennen we honing wel, maar kent u de pittige kip met honing ook? Dit recept is met pittige chilisaus: sriracha.

Ingrediënten:

- 6 el honing
- 3 el sriracha
- 4 teentjes knoflook
- 3 el sojasaus
- 3 el limoensap
- 4 kippendijen

Bereidingswijze:

Knijp de knoflookteentjes door de pers en meng alle ingrediënten met de kip. Doe de kip in een luchtdichte bak of zak en leg het een uur (of langer) in de koelkast.

Gril de gemarineerde kip op de barbecue.

Wilt u de kip iets extra's meegeven? Gebruik dan de marinade die is overgebleven, giet het door een vergiet, en kook het een paar minuutjes. Hier kunt u de kip op de barbecue mee insmeren voor extra smaak.

Meer weten over het honingproject in Kenia?

Bekijk de video op dorcass.nl/honing

Puzzel mee!

Dorcass-woordzoeker

F	O	O	L	E	G	R	O	E	I	E	N	O	N	A	B	I	L
K	L	I	M	A	A	T	V	E	R	A	N	D	E	R	I	N	G
O	O	G	S	T	E	N	E	I	N	E	M	E	O	R	K	B	E
G	E	V	E	N	I	I	A	L	B	A	N	I	E	R	D	A	N
N	E	R	E	I	V	K	T	A	N	Z	A	N	I	A	N	K	V
A	I	N	E	K	A	R	T	C	I	L	F	N	O	C	E	N	R
C	N	N	W	T	D	E	V	O	A	T	G	O	K	S	R	E	I
H	A	N	K	U	L	T	A	R	J	L	R	U	A	A	E	G	J
R	D	E	A	O	O	S	W	A	O	U	E	A	R	M	D	L	W
I	E	R	N	T	M	B	P	O	N	I	B	S	I	E	U	O	I
S	O	E	D	I	R	E	P	L	P	P	E	I	D	N	O	V	L
T	S	D	I	O	A	W	N	O	U	U	A	R	L	E	I	A	L
E	D	N	J	R	I	R	I	W	R	H	E	K	E	E	O	N	I
L	I	I	K	N	Y	H	K	S	T	E	D	J	K	M	U	V	G
I	U	K	K	E	T	S	E	E	F	U	D	O	E	E	L	M	E
J	Z	E	M	E	N	S	E	N	O	E	D	E	O	M	R	A	R
K	L	N	S	P	O	N	S	O	R	I	N	G	W	N	E	S	S
S	P	L	U	H	S	G	N	I	L	E	K	K	I	W	T	N	O

AANPAKKERS

ALBANIE
ALMERE
ANDIJK
ARMOEDE
CHRISTELIJK
CONFLICT
ETHIOPIE
FEEST
GELOOF
GEVEN
GROEIEN
INKOMEN
IRAK
JEMEN
JUBILEUM
KENIA
KINDEREN
KLIMAATVERANDERING
KRINGLOOPWINKELS
LIBANON

MENSEN

MOLDAVIE
NAVOLGEN
NOODHULP
OEKRAINE
ONTWIKKELINGSHULP
OOGSTEN
OUDEREN
ROEMENIE
SAMEN
SPONSORING
STERK
SYRIE
TANZANIA
TRAINING
VIEREN
VOEDSELACTIE
VRIJWILLIGERS
WEDEROPBOUW
ZUIDSOEDAN

De oplossing:

Stuur uw oplossing vóór 16 oktober 2025 naar ons toe via dorcass.nl/puzzel en maak kans op een waardebon van 10 euro, te besteden in een van onze Dorcas-winkels.

Vloeiend IT – Salesforce Partner van Dorcas

Bij Vloeiend IT geloven we in de kracht van technologie om maatschappelijke impact te vergroten.

Als trotse Salesforce-partner helpen wij organisaties met het implementeren van Salesforce en het bouwen van slimme integraties met andere platformen. Onze focus ligt op de non-profitsector, waar we met passie bijdragen aan duurzame oplossingen.

Een van onze gewaardeerde partners is Dorcas. Al vele jaren ondersteunen wij Dorcas bij diverse projecten, zowel nationaal als internationaal. Samen hebben we innovatieve IT-oplossingen gerealiseerd die hun missie versterken.

Met trots feliciteren wij Dorcas met hun 45-jarig bestaan.
Op naar nog vele jaren van samenwerking en impact!

Kijk voor informatie over ons op vloeiendit.nl.

Dien je aanvraag nu in

**Heeft jouw vereniging of stichting een
mooi project, maar niet de middelen?**

Dien dan een aanvraag in voor een donatie uit het Coöperatiefonds van Rabobank West-Friesland. Jaarlijks wordt een deel van het brutoresultaat gereserveerd voor aanvragen die de lokale gemeenschap in de regio versterken. Een commissie van Rabobank beoordeelt elk kwartaal de ontvangen aanvragen.

Ga naar www.rabobank.nl/lokale-bank/west-friesland voor alle informatie en het indienen van de aanvraag.

Jubileumbijlage

Dorcas

45
JAAR

Dankzij uw steun

zet Dorcas zich al 45 jaar in voor mensen in nood.
Bedankt voor uw betrokkenheid bij het levensreddende
werk dat we mogen doen.

We kijken in dit katern samen met oprichters Dirk
Jan en Janneke Groot terug op het ontstaan van de
organisatie en doen verslag van de Samen Dorcas Dag
en de Dorcas Dankjewel Dag.

 Dorcas

'We kunnen iets betekenen voor die ene'

De schouders eronder en hulp bieden: dat is waar Dorcas voor staat. Maar waar komt die daadkracht vandaan? Dirk Jan en Janneke Groot stonden aan de wieg van Dorcas en weten er alles van. Samen kijken ze terug. 'We hoeven niet de hele wereld te redden, maar kunnen wel iets betekenen voor die ene.'

Van noodhulpacties tot het adopteren van granny's en het opzetten van kringloopwinkels tot transporten met hulpgoederen: Dirk Jan en Janneke waren erbij in de 45 jaar dat Dorcas bestaat. 'Ik vond het geweldig als de vrachtwagens vertrokken die we met vereende krachten hadden volgeladen', zegt Janneke. 'Ik herinner me het laatste transport

nog heel goed: 25 vrachtwagens die in colonne onder politiebegeleiding wegreden. Prachtig, dat geeft zo'n gevoel van saamhorigheid.' Dirk Jan vult aan: 'Dat bracht de voedselactie sowieso teweeg, doordat je samen de schouders eronder zette om levensmiddelen in te zamelen.'

'Op de knieën'

Pittig was het soms ook om aan het roer te staan van een hulporganisatie, gecombineerd met de zorg voor een gezin met drie jonge kinderen. 'Ons hele leven bestond uit Dorcas. Eigenlijk was Dorcas een extra kind aan onze keukentafel en is het hier groot geworden.' Een paar jaar na de oprichting van Dorcas zegde Dirk Jan zijn betaalde baan zelfs op. Hoe ze die

beslissing namen om van giften te gaan leven? 'Op de knieën.'

Gebed en geloof

Gebed en hun geloof in Jezus Christus zijn de bron waar Dirk Jan en Janneke al die jaren uit putten. Dirk Jan baseerde zijn eerste beleidsplan op Matteüs 25. Die tekst vormt nog steeds de leidraad voor het werk van Dorcas. 'In die tekst zegt Jezus: "Alles wat je voor één van de minsten hebt gedaan, dat heb je voor mij gedaan". Daar kun je je in alles aan vasthouden, toch?' Daar sluit Janneke zich bij aan. 'We hoeven de hele wereld niet te redden, maar kunnen wel iets betekenen voor die ene.'

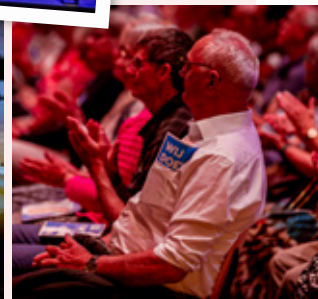
“ 'Ons hele leven bestond uit Dorcas' ”

Samen Dorcas Dag: *we doen het samen!*

Op 12 mei 2025 was de Samen Dorcas Dag. Een informatieve, inspirerende én gezellige dag met 's ochtends op het podium onder andere presentatrice Anne Appelo, algemeen directeur Agnes Kroese, de landendirecteuren van Dorcas en zangeres Delise. Een dag speciaal voor onze vrijwilligers en supporters, waarop we samen dankbaar terugkeken op het levensreddende werk dat we mogen doen voor mensen in nood.

Na de lunchpauze, waarin bezoekers een lekkere lunch kregen, naar Dorcas Winkel Veenendaal en langs informatiekraampjes konden gaan, was het tijd voor de workshoprondes. Een tweetal van deze workshops waren speciaal ingericht voor winkelvrijwilligers, in de andere vier stond het werk van Dorcas in het buitenland centraal.

De dag werd afgesloten met een poëtische samenvatting van de dag door Laura van Dolron, die nog eens het thema van de Samen Dorcas Dag onderstreepte: we doen het samen!

Dorcas Dankjewel Dag

Gewapend met een blauwe loper, een bak met chocolaatjes, een megafoon, handenklappers en toeters, gingen we op pad tijdens de Dorcas Dankjewel Dag. In groepjes van drie bezochten we die dag 37 Dorcas-winkels: van Appingedam tot Hellevoetsluis en van Emmen tot Schagen.

In de winkels aangekomen werd het personeel bij elkaar geroepen en de blauwe loper uitgerold. Met speeches en handdrukken werden de winkelvrijwilligers persoonlijk bedankt en gelauwerd met een jubileumspeldje. 'Fijn dat onze inzet zo op deze manier wordt beloond',

aldus een vrijwilliger uit Dorcas Winkel Dronten.

Ondertussen was een ander deel van het Dorcas-personeel druk aan het bellen in een callcenter in Zwolle. Puur om mensen te bedanken voor hun inzet voor Dorcas. Een Dorcas-medewerker: 'Sommige mensen dachten dat we belden om meer geld te vragen. Dat we enkel en alleen belden om 'dankjewel' te zeggen, werd daarna zeer op prijs gesteld. Ik heb erg mooie gesprekken gehad.'

Ook was er nog een groep op kantoor gebleven om handgeschreven ansichtkaarten te schrijven naar een geselecteerd groepje donateurs. En mochten we u gemist hebben, dan alsnog via deze route: dankuwel voor uw betrokkenheid bij Dorcas!

Meer foto's én video's vindt u op dorcas.nl/45jaar

**PAK
KEND**

PAKKET

**Pak honger en
armoede aan**

**Aanpakkers
gezocht!**

Dorcas Voedselactie

Dorcas

Samen met duizenden vrijwilligers pakken we in november honger en armoede aan. Dat doen we in supermarkten, kerken, winkels en natuurlijk ook online. We zetten ons in voor pakkende pakketten met hulp: voedsel bij nood, voedsel om te verbouwen en voedsel om te verdienen. Doet u mee?

Meld u aan via dorcas.nl/aanpakkers

